

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 766/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката Б.Д., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву Кв бр.818/13 од 06.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 5594/2013 од 24.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву Кв 818/13 од 06.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 5594/2013 од 24.12.2013. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К бр.818/13 од 06.12.2013. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног С.М. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Ваљеву К бр.942/07 од 24.04.2008. године, као недозвољен.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 5594/2013 од 24.12.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.М. изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног С.М. адвокат Б.Д., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и преиначи наведена решења тако што ће дозволити понављање кривичног поступка.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредби члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног може предузети све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је уз захтев за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Ваљеу К 942/07 од 24.04.2008. године, бранилац окривљеног поднела нови доказ – графоскопско вештачење рукописа из ког налаза произлази да споран датум на упуту лекарске комисије од 07.04.2013. године, није својеручно написао окривљени С.М., који доказ, према наводима захтева, несумњиво оспорава извршење примарне радње извршења предметног кривичног дела и самим тим искључује намеру окривљеног, што у контексту већ изведених доказа, а нарочито исказа сведока др Б.С. јасно упућује на закључак да окривљени није могао предузети ни другу радњу извршења за коју је осуђен, јер није знао нити је могао знати да је исправа преправљена, што је све време и тврдио у својој одбрани.

Из изнетих навода, по оцени овога суда, произлази да бранилац окривљеног у суштини истиче да је правноснажним решењем учињена повреда одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП и указује да је нови доказ сам за себе односно у вези са ранијим чињеницама и доказима могао довести до ослобођења окривљеног од оптужбе или до осуде по блажем кривичном закону, а да је закључак нижестепених судова да нема законских услова за понављање кривичног поступка, с обзиром да доказ на коме се захтев заснива очигледно није подобан да се на основу њега дозволи понављање кривичног поступка, погрешан, на који начин, полемише о чињеницама које су већ биле предмет оцене у побијаном решењу.

Имајући у виду да повреда закона из члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, није разлог због којег окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**